

РЕШЕНИЕ

№ 1883

гр. София, 20.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разглежда дело номер **10070** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.65, ал.4 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Образувано е по жалба на Г. Д. Д. от [населено място] срещу Заповед № РД-09-313/13.08.2012г. на Кмета на Район „П.”-Столична община. Заповедта се обжалва като незаконосъобразна, като жалбоподателят счита, че не са налице предпоставките на чл.65 ЗОС и чл.34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община. Твърди се, че Заповед № 77-01-17/1/08 от 22.05.2009г., цитирана в мотивите на оспорения административен акт, не е връчена на надлежната страна по договора за наем на общинското жилище, поради което не би могла да влезе в сила. Твърди се още, че плащането на наемната цена е извършвано в сроковете по сключения договор за наем. Моли съда да отмени обжалваната заповед. В съдебно заседание, редовно и своевременно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата – Кметът на Район „П.”-Столична община, с молба от 16.10.2012г. е изразил становище за неоснователност на жалбата. Не спори, че с настанителна Заповед № ЖН-77-Г-10/16.09.1996г. в общинското жилище е настанен жалбоподателят Г. Д. Д., съпругата му А. И. Д., дъщеря им М. Г. Д. и Т. П. Зарева – баба на жалбоподателя. През годините многократно семейството му не заплащало редовно наема и консумативите по ползването на общинското жилище. Предвид това от Кмета на Район „П.” била издадена Заповед № 77-01-11/1/08г. от 22.05.2009г., на основание чл.46, ал.2 ЗОС и чл.33, ал.1, т.1 и ал.2 от Наредбата за реда и условията за

управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/, за прекратяване на наемното правоотношение, която като необжалвана е влязла в сила. Въз основа на нея и предвид обстоятелството, че настаненото в общинското жилище семейство, не го е освободило, т.е. държи имота без правно основание, от Кмета на района била издадена процесната заповед. Същата моли да бъде потвърдена като законосъобразна – издадена при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с чл.59, ал.2 АПК. В съдебно заседание се представлява от юр.А., която поддържа становището за неоснователност и недоказаност на жалбата, изразено в писмена молба по администрирането на жалбата до съда.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С процесната заповед, на основание чл.65, ал.2 ЗОС във вр. с чл.34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, е наредено изземването на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от Г. Д. Д. и семейството на А. И. Д. /бивша съпруга/, които го държат без правно основание.

Със Заповед № ЖН-77-Г-10/16.09.1996г. в описаното по-горе, общинско жилище, са настанени Г. Д. Д., съпругата му А. И. Д., дъщеря им М. Г. Д. и Т. П. Зарева – баба на жалбоподателя. Въз основа на настанителната заповед бил сключен договор за наем № ЛГ-18 от 01.01.1997г. и договор за наем № ЖН-77-Г-10 от 12.11.1997г., допълнително споразумение от 01.08.2005г. към договора за наем.

Видно от представените и неоспорени доказателства по делото, домакинството многократно не е заплащало редовно наемната цена и консумативите, свързани с ползването на общинското жилище – за топлинна енергия, вода, входни разходи. Видно от писмо изх.№ 77-01-17/31.10.2008г. съгласно докладна записка на домакин-касиера „ОЖФ”, не е заплащан наем за жилището за периода от в.октомври 2007г. до м.октомври 2008г. Въз основа на цитираната докладна записка с вх.№ 9301-274/22.10.2008г. на касиер-домакина, от Кмета на Район „П.” е издадена Заповед № 77-01-17/1/08г. от 22.05.2009г. С нея на основание чл.46, ал.2 ЗОС и чл.33, ал.1, т.1 и ал.2 НРУУРОЖТСО, е отменена заповедта за настаняване и прекратен сключеният въз основа на нея договор за наем, поради неплащане на наемната цена. Наредено е общинското жилище да се освободи от Г. Д. и членовете на семейството му в едномесечен срок от връчване на заповедта. Заповедта е съобщена лично на жалбоподателя на 01.06.2009г., видно от разписка, находяща се на л.60 от делото. Същата не е обжалвана в законоустановения срок и е влязла в сила. Видно от последваща кореспонденция между жалбоподателя и Кмета на Района, от последния е удовлетворена молба на жалбоподателя за разсрочено плащане на дължимите суми за наем на жилището. В писмо изх.№ 77-01-17/4/ от 08.07.2009г. е определен погасителния план за дължимия наем, както и е определен окончателен срок за заплащане на дължимите суми за топлинна енергия и вода, респективно сключено споразумение за разсроченото им плащане със [фирма] и [фирма]. Писмото е съобщено на жалбоподателя на 11.07.2009г., видно от известие за доставяне на л.62 от делото.

Въпреки дадената възможност за заплащане на дължимите суми очевидно не е

последвало заплащането им, за което може да съди от продължилата между страните кореспонденция в периода от 2009г. до м.юли 2012г. С писмо изх.№ 7701-17-/8/ от 17.07.2012г. Кметът на Район „П.” уведомил жалбоподателя на основание чл.26 АПК, че поради неплащане на дължимите суми за обезщетение за ползването на общинското жилище за 24 месеца и консумативните разноски за ползвана топлинна енергия от м.януари 2011г. до м.април 2012г., започва производство по реда на чл.65 ЗОС за изземване на общинския имот. Писмото е получено от жалбоподателя на 20.07.2012г., видно от известие за доставяне на л.67 от делото.

На 09.08.2012г. бил съставен Констативен акт № 77-01-17/08г. от К. Л. – заместник-кмет на Район „П.”. С него тя установила, че процесното жилище, общинска собственост, съгласно А. № 2548/2012г., се държи без правно основание от Г. Д. и семейството на А. И. Д. /бивша съпруга/ - М. Д. – дъщеря, тъй като със Заповед № 77-01-17/1/08г. от 22.05.2009г. е прекратено наемното правоотношение, поради неплащане на наемната цена и консумативите за топлинна енергия и вода за повече от 6 месеца. С констативния акт е установено, че дължимата сума за наем в следствие е заплатена, но заповедта за прекратяване на наемното правоотношение не е отменена поради непредставяне на документи за заплатени консумативи /разходи за топлинна енергия и вода/.

От извършена справка на 09.08.2012г. било установено, че Г. Д. и семейството на А. Д. отново са в забава с обезщетението за ползване на горепосоченото общинско жилище, въпреки отправената им писмена покана за плащане, както и не са заплатили своевременно дължимите суми за ползвана топлинна енергия. Установено е, че жилището не е освободено доброволно, поради което са налице предпоставките за прилагане разпоредбата на чл.65, ал.1 ЗОС.

Въз основа на така съставения констативен акт е издадена процесната заповед, съобщена на жалбоподателя на 24.09.2012г. чрез залепване на съобщение на врата на жилището, видно от представения протокол от 24.09.2012г., а жалбата срещу нея е подадена на 05.10.2012г.

Заповедта е съобщена на А. И. Д. на 15.08.2012г., видно от известие за доставяне на л.72 от делото.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна – адресат на акта и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

По отношение А. Д. и членовете на семейството и – М. Д. /дъщеря/, заповедта като необжалвана е влязла в сила. Същата разполага със самостоятелно право на оспорване на индивидуалния административен акт, което не е упражнила. Видно от наведените твърдения бракът между нея и жалбоподателя е прекратен чрез развод, след което тя се е изнесла от жилището, заедно с общото им дете. Това се потвърждава от представеното по делото известие за доставяне /л.72/, видно от което А. Д. живее в [населено място],[жк], бл.№2, вх.Б, ап.5.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл.168, ал.1 АПК, във връзка с чл.146 АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган - кметът на Район "П." - Столична община, съгласно чл.65, ал.2 ЗОС, във вр. чл.34, ал.1 НРУУРОЖТСО, в съответствие с целта на закона и в предписаната от закона форма - мотивирана писмена заповед. При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Настоящият съдебен състав намира, че процесната заповед е издадена и при наличието на материално-правните предпоставки на чл.65, ал.1 ЗОС, съгласно който общински имот, който се владее или държи без основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на кмета на общината. По силата на цитираната разпоредба, заповеди за изземване се издават при наличието на някоя от трите предпоставки: общинският имот да се владее или държи без основание, да не се използва по предназначение или необходимостта от него да е отпаднала. Безспорно се установява от събраните и приети по делото доказателства, че в процесния случай тези законови изисквания са налице. Между страните е имало сключен наемен договор за процесния общински имот, който обаче е бил прекратен със Заповед № 77-01-17/1/08г. от 22.05.2009г. на кмета на Район "П." - Столична община.

Доколкото в настоящото производство не са представени доказателства, а и не се твърди, че заповедта по чл.46, ал.1 ЗОС е била оспорена по съдебен ред, то настоящата инстанция приема, че същата е влязла в сила към датата на издаване на заповедта за изземване. Именно тази заповед е била и основанието за издаване на процесната заповед, както и въз основа на нея е отпаднало правното основание на жалбоподателя да държи общинското жилище.

Възражението в жалбата, че посочената заповед за прекратяване на наемното правоотношение не е съобщена на надлежната страна по договора за наем, поради което не е влязла в сила, е неоснователно, тъй като се опровергава от доказателствата по делото. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 01.06.2009г.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл.168 АПК, съдът приема, че същият е законосъобразен като издаден в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения, постановен е от компетентен орган и в изискуемата се форма, поради което не са налице основания за отмяна по чл.146 АПК.

По тези съображения жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Столична община – Район „П.” деловодни разноски в размер на 150 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд – София град, II отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Д. Д. от [населено място] срещу Заповед № РД-09-313/13.08.2012г. на Кмета на Район „П.”-Столична община.

ОСЪЖДА Г. Д. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична община – Район „П.”, сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: